

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultura

Anul X, Nr. 458

Vineri 14 februarie 1958

4 pagini 25 bani

PAGINI GLORIOASE

Una din cele mai însemnate lupte ale proletariatului condus de partid a zguduit acum un sfert de veac orînduirea capitalistă-mosierească din România...

blicății muncitorești și antifasciste. Iar acțiunile hotărâte ale muncitorilor organizați de partid, guvernul reacționar le-a răspuns cu o reprimă sîngeroasă...

Luptele celerștilor și petrolștilor din 1933, duse cu sprîjnul celor mai mari mase populare, s-au desfășurat în perioada cîmpania de crize economice mondiale de supraproducție...

Luptele revoluționare din ianuarie și februarie 1933 și procesul au avut un puternic ecou și peste hotare, bucurîndu-se de o înaltă apreciere din partea mișcării muncitorești internaționale...

Ridicîndu-se în apărarea intereselor vitale ale oamenilor muncii, partidul comunist, înrmat cu hotărîrile Congresului al V-lea, a desfășurat o susținută muncă politică și organizatorică în rândurile maselor largi ale poporului...

Luptele muncitorilor din februarie 1933, depășind stadiul unor revendicări economice, au căpătat un pronunțat caracter politic. Clasa muncitoare, lupînd împotriva inrobirii țării de către capitalul monopolist...

Acțiunile hotărâte, pătrunse de spirit revoluționar ale muncitorilor celerștilor și petrolștilor, mobilizați de partid, răsunetelor acțiunii le înfrîngă țara au produs cucerita în rîndurile reacțiunii. Grevele din 2 februarie 1933 ale celerștilor din București și de la Nicolae-Ișai...

În acest fel, partidul s-a dovedit forța politică în stare să arate maselor muncitoare drumul just pentru apărarea intereselor lor vitale și să le conducă spre eliberarea de sub jugul capitalistă-mosierești și al înrobirii imperialiste...

PREGĂTIRI PENTRU ALEGERI S-A SCHIMBAT FAȚA SATULUI CÎRȚA

Într-una din seriile trecute alegerilor din circumscripția electorală nr. 1 din satul Cîrța, raionul Făgăraș, s-au înfîlțit cu toată puterea, direcții diferite, pe care l-au propus drept candidat al F.D.P. pentru alegerile de deputați în Sfatul Popular...

În cuvîntul său, candidatul a arătat că propunerile justificate în luptă în considerarea deputaților și de organele statului popular, dar că, în același timp, în multe probleme de interes comun cetățenii pot lua singuri inițiativa de a le rezolva...

Candidatul a vorbit despre realizările obținute în anii regimului democrat-popular pe plan regional și raional, citi și despre ajutorul acordat de către stat prin investirea unor însemnate sume din care s-a electricizat și radiocizat, s-a renovat localul școlii etc., lucrări la care și-au adus aportul și cetățenii din comună...

Doar oare a durat lăutlărea. Dar timpul a trecut repede pentru că impuneau candidații și alegătorii, au discutat despre problemele gospodărești ale cartierului, despre ceea ce s-a făcut și mai trebuie făcut în interesul fiecărui cetățean.

La sfat cu cetățenii

Pentru a doua oară, prof. O. Șafran, directorul școlii nr. 1 din satul Cîrța, raionul Făgăraș, a fost propus candidat al circumscripției electorale raionale nr. 41 din raionul 1 Mai în alegerile de deputați pentru Sfatul Popular...

In mijlocul alegătorilor

În aceste zile, cînd în întreaga țară au loc înfîlțiri între candidații pentru alegerea în Sfatul Popular și alegătorii, șeful școlii nr. 1 din Cîrța, profesorul O. Șafran, a avut o discuție cu cetățenii problemei gospodărești ale satelor, cartierelor, orașelor...

Elevii școlilor din Capitală depun flori la monumentul lui Vasile Roaită

La lași, la școala de lîngă „Ateliere”

De sus, de pe Copou, valea de sub mîncă Galatiei și Cetățuiei îi arde învalul într-o fumegare necontenită, creînd impresia unei veșnice frîmțării. Acolo metalul se preface în piese de mașini, bumbașul se multiplică în fluviu de fire, trenurile bat neobosit șinele...

„In clasa a X-a s-a adunat mulțime de elevi. Printre dinții, mulți fii ai celerștilor care muncesc aici la ateliere. Cînd au intrat s-au dovedit oaspeții — tovarășii Mihai Crivei și Paraschiv Popa — toți ochii s-au îndreptat, plini de așteptare, către ei. Tinerii au vrut să citească ceva pe chipurile lor ceva din involburarea anului '33, ceva din eroismul acelor vremi de cîmpăna...

Oaspeții au povestit despre luptele celerștilor de la Iași, din februarie 1933, depînînd amintiri. Au vorbit despre comitetul de grevă al muncitorilor ce avea în fruntea sa pe Ilie Pintilie și al cărui secretar era chiar Mihai Crivei...

La placa comemorativă închinată luptelor de la Grivița

Eroismul Griviței — cîntat de poezi și prozatori, redat în viguroase trăsături de penel sau modelat de da la artiștilor plastici — trăiește puternic și înălțător în inima întregului popor și domina atmosfera acestor zile de februarie...

Intilnire cu Moș Bigu

În sală se așterne tăcerea, iar privirile înfierbîntate de emoție se îndreaptă deodată spre ușă. Imbrăcat în strale de sîrbătoare, un om mic de stat, cu țîmple nîmșe și ochi scilpitori de inteligență urcă domol pe scenă: Moș Bigu! Cercețea cu luare aminte sala, apoi își începe simplu povestirea: „Dragi școlari, pe vremuri, copii ca voi duceau grija zilei de mine...”

Am plecat de la „Grivița Roșie”

În viitor luminos al poporului, ca și elevii școlii nr. 11, pe care i-am însoțit.

O oră educativă

Cînd a intrat în clasă, a avut o clipă de ezitare. Era ceva schimbat, ieșit din comun! Pinza roșie care învelea catedra, buchețele de ghiociei și fețele expresive ale copiilor îi dădeau senzația unei sărbători. Ce coincidență! Locurile de la masa de lucru erau ocupate de elevii de la școala nr. 111 se așteptau la aceasta. Astăzi e ultima oră educativă dinaintea lui 16 februarie.

Popas la „Grivița Roșie”

Am însoțit grupul de elevi ai școlii nr. 11 din Capitală în vizita sa la „Grivița Roșie” și am trăit emoțiile sale. I-am condus pe învățătoarea Angela Pașare și pe Dumitru Bobircă, instructor superior de pionieri, în discutiile cu copiii, am privit turnul sirenei lui Roaită — cu inima țîcînd și atunci cînd l-am văzut prima oară — și am ascultat cu interesul elevilor din clasa a III-a istoria zilelor din februarie '33.

Bustul lui Roaită

„Sintem în curtea școlii nr. 184 din cartierul Chitila. Printre copii se află, ca învițat de onoare, tov. Nicolae Dragu — director general în Ministerul Metalurgiei, participant activ la luptele din februarie. Este o zi mare azi: școala a primit în dar de la elevii școlii medii nr. 6 un bust al lui Vasile Roaită.

Din experiența muncii de partid de la școala medie nr. 7 „L. Caragiale” din București

Mereu aproape de utemiști

Câtă energie creatoare, cât spirit de sacrificiu, cât dragoste de muncă se cere pentru ca tineretul nostru să poată îndeplini cu cinste sarcina ce-i revine, anume aceea de a continua opera începută de vârstnici: construirea societății socialiste! Organizațiile U.T.M. din toate sectoarele muncii sînt chemate să contribuie la educarea și pregătirea tinerilor pentru ca ei să poată prelua și să poată desăvîrși această măreață operă.

În școli, ca și în alte domenii de activitate, munca organizațiilor U.T.M. se desfășoară sub conducerea, îndrumarea și controlul sistematic al organizațiilor de partid. Este firesc, atunci, ca realizările organizațiilor U.T.M. în ceea ce privește educarea maselor de tineri să depindă în mare măsură de modul cum sînt conduse, îndrumate și controlate de către organizațiile de partid, de stilul folosit de acestea în munca lor cu tineretul. În cele ce urmează ne vom opri la câteva aspecte ale acestei probleme — stilul adoptat de organizațiile de partid din școli în activitatea lor cu U.T.M.-ul — analizînd din acest punct de vedere munca din școala medie nr. 7 „L. Caragiale” din București.

De la început trebuie să spunem că organizațiile de partid din școala noastră sînt organizate în mod corespunzător cu cele din conducerea muncii organizațiilor U.T.M.: nici tulerare măruntă a organizației, dar nici lipsă de preocupare pentru problemele ei. Linia pe care o urmează în activitatea sa cu U.T.M.-ul pornește de la cunoașterea vieții de organizație a școlărilor și se bazează pe o justă apreciere a posibilităților tineretului de a rezolva problemele, de a se descurca atunci cînd dă de greutăți. Pe scurt, nici supraapreciere, nici supraapreciere a posibilităților lui.

Organizațiile de partid este înțelegătoare la curent cu evenimentele petrecute în masa utemiștilor, cu munca de fiecare zi a tineretului, nu alină din referențe și dări de seamă, ci din faptul că membrii biroului organizației de bază ca de altfel toți comunistii din școală sînt mereu prezenți în mijlocul elevilor, ajutîndu-i să muncească mai bine.

Un exemplu edificator în acest sens este munca desfășurată de comunistii în perioada alegerilor U.T.M. Biroul organizației de bază a dat sarcină membrilor de partid-dirigîndu-i să se ocupe îndeaproape de pregătirea acestei sărbători a tineretului, iar diriginții membri de partid au fost dublați, în același scop, de alte profesori comunisti. Fără a subaprecia posibilitățile tinerilor, comunistii au ajutat atunci fiecare organizație de bază U.T.M. să întocmească dări de seamă complete, pătrunse de spirit critic și autocritic, i-au ajutat pe tineri să cunoască mai bine condițiile de muncă și să îndeplinească viitorii membri ai birourilor U.T.M. pe clase și ai comitetului U.T.M. pe școală, deci să se orienteze asupra unor utemiști disciplinați, harnici și bine informați din punct de vedere politic.

Ca urmare, în școala medie nr. 7 au fost aleși în birourile organizațiilor de bază și în comitetul U.T.M. fruntași la învățătură, școlari disciplinați și dormici să muncească pe tîrîm obștește. Secretara organizației U.T.M. pe școală, Elena Ion, este o tânără harnică, pricepută, cu inițiativă și cu prestigiu între elevi.

Așa stînd lucrurile, biroul organizației de partid se poate bizui pe cadrele de conducere ale organizației U.T.M. din școală, pe puterea lor de influențare a elevilor. Ei își pot permite să le acorde libertate în a-și alege singuri acțiunile ce trebuie organizate în școală, fără însă ca aceasta să excludă intervenția biroului organizației de partid atunci cînd, din lipsă de experiență, tinerii nu se orientează îndeajuns de bine. Un exemplu: pentru trimestrul II al anului școlar 1957-58, utemiștii prevăzuseră mai multe acțiuni — foarte necesare de altfel — privind ridicarea nivelului la învățătură și educarea politică a tineretului. Biroul organizației de partid — datorită unei mai mature cunoașteri a situației din școală — a arătat că este necesar ca utemiștii să prevadă în planul lor de muncă și înfișarea unei puternice acțiuni de lichidare a indisciplinei, care are efect negativ asupra învățăturii. El a avut însă grijă să-l lase pe utemiștii să găsească metodele ce aveau să îmbrățișeze disciplina în școală. Și metodele au fost găsite: critica la gazeta de perete și evidențierea elevilor cu o comportare bună, demascarea pe loc a celor nedisciplinați, discutarea lor în adunările generale de organizație, chemarea în fața biroului U.T.M. pe clasă, în fața comitetului U.T.M. pe școală, alcătuirea unor brigăzi de ordine forțate din cei mai buni utemiști etc.

Biroul organizației de partid nu s-a mulțumit numai să se informeze asupra mijloacelor prin care

utemiștii s-au gândit să ajute școala pentru întărirea disciplinei. El a urmărit și urmărește cu consecvență felul cum lucrează organizația de tineret în acest domeniu. În cartelul în care membrii biroului organizației de partid notează aproape zilnic constatările lor în legătură cu muncă utemiștilor, precum și măsurile luate pentru remedierea lipsurilor, găsim menționat la un moment dat, bunăoară, faptul că articolele de la gazetele de perete nu sînt suficiente de combative și că s-a stat de vorbă în această chestiune cu secretarul organizației U.T.M. pe școală. Mai trziu, cartelul semnlează îndreptarea situației, și pe bună dreptate, articolele au început să se refere la fapte concrete, la anumite elevi, stigmatizînd abaterile de la disciplină.

Nu trebuie să credem însă că, la ora actuală, utemiștii au reușit să lichideze abaterile disciplinei. Acest lucru nici nu ar fi fost posibil într-un timp atât de scurt. Dar s-a realizat — deocamdată — un lucru bun. Și anume, faptul că s-a creat un început de opinie publică în această problemă. Atitudinea școlărilor față de abaterile de la disciplină a elevului Panaitescu din clasa a VIII-a și față de abaterile altor elevi, care au fost dezaprobați în masă de colegii lor, ilustrează acest început pozitiv.

Din cele arătate mai sus reiese că organizația de partid din școala medie nr. 7 are un sistem bun de lucru cu U.T.M.-ul: ea își lasă pe tineri să găsească singuri cele mai potrivite soluții pentru problemele ce le stau în față; în felul acesta îi ajută să capete o oarecare maturitate în viața lor de organizație; dar îi și sprijină cu răbdare atunci cînd ei au nevoie de ajutor; de asemenea deosebit de bun este faptul că biroul organizației de partid urmărește pas cu pas munca utemiștilor, căuind să o cunoască în mod temeinic pentru ca să-i poată îndruma.

„În toată activitatea noastră — ne-a spus tot. Băciou, secretar al organizației de partid din școală — urmărim să sădim încrederea tinerilor în forțele lor proprii, vrem să-i învățăm să se organizeze singuri, să muncească din ce în ce mai bine”. Este, de fapt, ceea ce urmărește școala noastră nouă de la care o școală așteaptă să primească oameni însușiți de idealuri înalte și capabili să le realizeze.

ANA COSMIN

La școala de 7 ani nr. 110, recent construită de statul popular al raionului V. I. Lenin din București. În ora de dictare

PE DRUMUL POLITEHNZĂRII ÎNVĂȚĂMÎNTULUI LEGĂTURA CU PRACTICA

Lecturile de fizică predate de profesorul Bogdan Pauliu la școala medie „Filimon Sîrbu” din Sighet îl înarmează pe elevii nu numai cu cunoștințe teoretice, ci și cu priceperile de a le aplica în viață. În practică. Aceasta se datorează faptului că profesorul își însușește lecțiile de demonstrări experimentale, de rezolvări de probleme aplicative și execută cu elevii lucrări în cadrul laboratorului, al atelierelor și al cercului „tinerilor fizicienți”. Au fost astfel deosebit de interesante și lămuritoare pentru elevi experiențele făcute în clasă cu privire la formarea cîmpului magnetic, acțiunea reciprocă dintre magnet și curent, efectul caloric al curentului electric, studiul legilor electrolizei, presiunea fluidelor, forța absorbantă a unui curent de fluid, repartizarea sarcinilor electrice pe suprafața unui conductor, verificarea legii mișcării rectilinii și uniforme, verificarea legii mișcării rectilinii și uniforme, verificarea ratei etc. și experiențele cu mașina electrostatică, cu morișca și vagonușul hidrolic etc.

Pentru a verifica modul în care elevii își însușesc cunoștințele de fizică, profesorul le cere să pregătească și să rezolve lucrări practice care apoi sînt demonstrate în fața clasei. Pentru a nu-i supraîncărca pe elevi, lucrările — una în timp de un an pentru fiecare elev — sînt indicate cu mult timp înainte. La data fixată, în urma unei planificări generale pe clasă, elevul susține lucrarea în fața colegilor lui, iar aceștia o discută, fac observații critice și aduc eventuale completări. În cazul cînd elevul a confecționat, pentru susținerea expunerii, un aparat nou, el se ocupă în cadrul expunerii de aparatul tehnologic de confecționare a aparatului. După terminarea discuțiilor profesorul caracterizează pe scurt lucrarea pregătită, apreciind totodată și observațiile altor elevi care au participat la elucidarea diferitelor probleme legate de tema respectivă.

La repartizarea lucrărilor se ține seama atât de materia predată, cât și de posibilitățile elevilor. Așa, de pildă, elevii clasei a VIII-a au pregătit experiențe din mecanică, au confecționat o trusă cu scule, au reparat presa hidrostatică, au confecționat cilindrul lui Pascal și morișca hidrostatică. Elevii clasei a IX-a au confecționat frîna automată, pendulul lui Maxwell etc. Elevii clasei a X-a au reparat tabloul de comandă și aparatul de protecție, au confecționat un transformator de ridicare, un ampermetru termic, un motor electric, un termometru și au electricizat macheta unei case.

Foarte interesante sînt și lucrările efectuate în cadrul cercului de fizică. Unele din acestea, ca de pildă experimentele cu butoiul lui Pascal, cîrușul cu reacție, construirea unor aparate de radioprecipitare — au fost pregătite individual. Altele, ca montarea unei soneri electrice, experiențele de galvanizare (baia de nichelare, de arămire), instalarea unui telefon, a unui telegraf Morse, construirea unui aparat de radioemisie, demonstrațiile în legătură cu descărcările electrice în gaze rarefiate etc. au

fost pregătite și prezentate de cîte un colectiv de elevi. Pe lângă lucrări de felul acestor „tineri fizicienți” se ocupă, în cadrul cercului lor, și de discutarea unor chestiuni teoretice de fizică, precum și de rezolvarea diferitelor probleme.

Elevii școlii „Filimon Sîrbu” din Sighet așteaptă întotdeauna cu nerăbdare vizitele pe care le fac sub conducerea profesorului lor de fizică în producție. Asemenea vizite sînt organizate în special după terminarea studiilor unei capitole. De exemplu, după terminarea studiilor capitoulului privind la alternanța electrică elevii clasei a X-a au vizitat uzina electrică, unde un elev care s-a pregătit dinainte a explicat principiile de funcționare a unei. Cu ocazia unei vizite făcute la cooperativa de producție „Unitatea” o elevă a pus în funcțiune grupul electrogen al cooperativității, iar altă dată, cu prilejul vizitei la depoul C.F.R. Sighet, o elevă din clasa a VIII-a a explicat modul de funcționare a locomotivii.

Uneori vizitele în întreprinderi sînt necesare pentru ca elevii își pregătesc aici lucrările. Buneoară, elevul Vasile Gojda a susținut lucrarea „Proprietățile și aplicațiile razelor Röntgen” în secția de radiologie a Spitalului unificat din Sighet. El a dat explicațiile necesare în legătură cu emiteria razelor Röntgen și a expus principiile de funcționare a aparatului. De asemenea eleva Maria Fonta și-a susținut lucrarea „Telefonul, centrala telefonică, instalarea telefonului” la centrala de telefoane din oraș și a ajutat în mod efeciv la instalarea unui telefon într-un magazin de stat, iar elevul Ioan Feier și-a susținut lucrarea „Aplicațiile practice ale motoarelor electrice” la întreprinderea regională „Ilie Pintilie”.

YVONNE LANYI
Sighet

Vizitele în întreprinderi au contribuit mult la stringerea legăturilor dintre elevi pe de o parte și muncitorii și tehnicienii pe de altă parte. Electricienii, sturğarii și mecanicii de la uzina electrică, de la întreprinderea regională „Ilie Pintilie”, de la cooperativa „Unitatea”, de la depoul de locomotive etc. nu și-au prepuceit nici timpul liber și nici răbdarea cînd au fost solicitați să dea explicații elevilor.

Sprijinit de întregul colectiv de profesori și în primul rînd de direcția școlii, avînd ajutorul întreprinderilor din oraș, tot. Pauliu izbuteste să obțină rezultate tot mai bune în munca lui, asigurînd un nivel ridicat de pregătire a elevilor la fizică.

M. TIMOFTE

RĂSFIND CAIELELE ELEVILOR

Caieletele de teme și maculatoarele elevilor își dau posibilitatea să faci unele observații nu numai cu privire la munca elevilor, ci și cu privire la munca pedagogilor. Tocmai asupra acestui aspect — al muncii învățătorului sau profesorului, așa cum se reflectă în caieletele elevilor — am vrea să ne oprim de astă dată.

Să luăm cîteva exemple. Faptul că majoritatea temelor de gramatică din caieletele elevilor din clasa a IV-a „A” de la școala de 7 ani nr. 97 din București sînt executate corect, că pînă și cei mai slabi elevi rezolvă cu succes problemele de aritmetică și geometrie date acasă ne arată nu numai că elevii și-au însușit cunoștințele predate în lecțiile curente, dar și că învățătoarea lor, tovarășa Elena Popescu, depune o muncă susținută și sistematică. De asemenea, perseverența pe care tovarășa Elena Corlănescu, învățătoarea la clasa a III-a, urmărește formarea deprinderilor de scriere corectă a elevilor se oglîndește în calitatea remarcabilă a scrisurilor lor sub aspect caligrafic.

O impresie favorabilă își produce și majoritatea caieletelor de teme la limba română ale elevilor din clasa a VII-a de la școala de 7 ani nr. 97. Compozițiile multor elevi — încheiate logic și redactate într-o formă care nu i se pot reproșa decît un mic inadvertență de exprimare — în restul copiilor de această vîrstă — dovedesc preocuparea tovarășei profesoare Constanta Vlădescu pentru formarea la elevi a deprinderilor de gândire și exprimare corectă. Bogăția de date (din literatură, istorie etc.) pe care elevii o folosesc în compozițiile cu caracter de sinteză, priceperile de a plasa datele la locul potrivit și de a le raporta la tema dată indică un apreciazabil grad de maturitate a elevilor, rod al unei muncii sistematice de îndrumare din partea profesorului. Că este așa stau măturie și caieletele de notițe ale acestor elevi, din care se poate vedea că fiecare lucrare de proporții mai mici și care impune un efort de sistematizare a materialului este precedată de un plan det în clasă, care-i ajută pe elevi să se orienteze în elucurarea compozițiilor acasă. Relevăm acest procedeu — chiar dacă el este folosit într-o măsură mai mare sau mai mică de majoritatea învățătorilor și profesorilor — pentru a sublinia încă o dată importanța sa atât în formarea și consolidarea deprinderilor de muncă organizată a elevilor, cît și în înălțarea supraîncălzirii întomding cu elevii în clasă un plan — a cărui schițare ne ia doar cîcîcî minute — ne asigurăm că ei vor putea efectua lucrări bune și în același timp, îi scutim de un efort (uneori steril) dacă dificultățile depășesc posibilitățile) care le răpește timp.

Toate acestea și încă multe alte aspecte îmbucurătoare pot fi culese răsfoind numai sau examinînd cu atenție caieletele elevilor. Alături cu ele, însă, se oglîndește tot aci și unele lipsuri ale elevilor — lipsiri care, cel puțin în parte, se explică prin greșeli în munca pedagogilor.

Să luăm, de pildă, caieletele de teme ale elevilor din clasa a III-a „A” de la școala nr. 30. Ele sînt pline de desene artistice: cîte un chenar din arabescuri multicolore pe fiecare pagină, cîte o imagine în fruntea fiecărui titlu. Și nu numai la unii elevi, ci la toți. Dacă o întrebăm pe tovarășa învățătoarea Elena Corlănescu de rostul acestor desene, îi răspunde că elevii le fac de bunăvoie. Sîntem convinși că elevii fac acum desenele de bunăvoie, dar tot atât de convinși sîntem că ei și-au format această deprindere pentru că au fost îndrumați și încurajați de către învățătoarea lor.

Tovarășa învățătoarea nu este de acord că desenele artistice pe caielete de teme (și notați că elevii din clasa tovarășei Corlănescu nu au numai caielete de teme la limba română și matematică, ci și caielete de rezumat la istorie, geografie și științe naturale) i-ar supraîncărca pe elevi, „pentru că — spune dînsa — elevii le fac din plăcere”. Admitem că elevii le face plăcere un asemenea gen de activitate. Dar tot din plăcere s-ar putea ca elevii să joace fotbal de dimineață și pînă seara. Asta înseamnă că noi trebuie să cultivăm și să încurajăm un asemenea exces?

Este de neînțeles cum nici astăzi, după publicarea instrucțiunilor Ministerului Învățămîntului și Culturii cu privire la înălțarea supraîncălzirii, tovarășa învățătoarea Corlănescu nu a înțeles că trebuie să renunțe la acele activități suplimentare care consumă din timpul de învățătură și odihnă al elevilor.

Unele lipsiri putem constata și în caieletele de teme ale elevilor din clasa a IV-a „A” de la școala nr. 97. Ele aparțin, ce-i drept, elevilor dar lasă să se întrevadă unele lipsuri ale învățătoarei. Faptul că tovarășa învățătoarea Elena Popescu, despre ale cărei rezultate frumoase am vorbit mai sus, corectează uneori caieletele în grabă, lăsînd neîndeplinite unele greșeli, ne arată de ce și elevii, la rîndul lor, au unele scăpări (de fond), de exprimare sau de ortografie.

Corectarea caieletelor de limba română ale elevilor din clasa a VII-a a aceluiași școlii se face cu mai multă grijă. În general, așa cum am arătat la început, din caieletele elevilor se poate vedea că tovarășa profesoare Constanta Vlădescu este un bun pedagog. Dar tot aci apar și unele lipsiri ale sale. Astfel, examinînd maculatoarele, constatăm că la orele de gramatică majoritatea elevilor nu și notează decît foarte puține lucruri. La lecțiile despre subordonatele circumstanțiale de timp și de cauză, bunăoară, cei mai mulți elevi nu și-au notat decît textul pe baza căruia s-a făcut predarea și tema pentru acasă. Deși au subliniat predicabile, parte din ei nu au desăvîrșit frazele în propoziții, nu și-au notat felurile subordonatelor și nici conjuncțiile sau locuțiunile conjuncționale prin care acestea se introduc. Lipsesc, de asemenea, din caieletele de notițe definițiile subordonatelor studiate în lecțiile respective.

Se pune întrebarea: la ce-i folo-

șese elevului niste notițe care nu cuprind nimic altceva decît textul copiat de pe tablă și specificarea temei? Îi ajută ele în vreun fel în munca sa de acasă?

Răspunsul tovarășei profesoare — cum că elevii, probabil, nu au crezut necesar să și noteze mai mult pentru că au înțeles foarte bine lecția din clasă — pe lângă că ocoliește întrebarea, cuprinde un nonsens. Căci putem oare pretinde că elevii au înțeles lecția din primul moment, înainte de a se face analiza textului dictat, adică înainte de a se trece la predarea propriu-zisă a noilor cunoștințe? Oricum, pentru a efectua cu succes și cu minimum de efort temele, elevii au nevoie să revadă notițele luate în clasă — notițe care le dau posibilitatea să reconstituie întreaga desfășurare a lecției, cu datele și demonstrațiile respective. Controlul sistematic al caieletelor de notițe este o obligație de la care nici un profesor — și cu atât mai puțin cel de limba română — nu se poate sustrage. De altfel de multe ori acest control nu cere decît foarte puțin timp. În cazul dat, era suficient ca tovarășa profesoare să îi trecut din cînd în cînd, în decursul lecției, printre bănci. În felul acesta, ar fi putut observa nu numai că o parte din elevii nu și notează explicațiile date la lecție, dar și că unii din ei nu și însemnează nici măcar titlul sau data lecției.

Examinînd caieletele elevilor de la clasele a IV-a „A” și a VII-a de la școala nr. 97, îi poți da seama că temele pentru acasă sînt bine alese și dozate. Nu trebuie să pierdem din vedere, însă, că supraîncălzirea se evită nu numai prin alegerea judicioasă a temelor, ci prin întreaga activitate desfășurată de pedagog.

I. AXENTE

COMENTARIU

O sugestie adresată Casei de discuri „Electrecord”

Abundant pe atunci discurile de muzică ușoară. Prea puțină muzică simfonică, aproape de loc muzică de cameră și nici un fel de preocupare față de discul educativ, cu caracter școlar.

Astăzi, cînd muzica începe să cunoască o răspîndire tot mai largă în școlile de cultură generală, cînd s-au înființat școli elementare și medii de muzică, cînd au apărut numeroase școli populare de artă, discul școlar a devenit o necesitate.

Ce-ar fi dacă trimestrial ar apărea măcar un disc care să cuprindă lucrări inserate în programa școlară? Muzică gregoriană, muzică trubaduri-

lor și melstersingerilor, a contrapunctiștilor școlii flamande, piese ale epicii renascerii italiene, ale preclasicilor lipsesc total de pe piață. Educația spre muzica simfonică și de cameră se face însă numai trezind prin acest repertoriu. În străinătate s-a ajuns chiar la discuri școlare cu anumită tematică.

Pe cînd și la noi asemenea preocupări — și, mai ales, realizări?...

VICOS

Pentru că 4 e mai mic decît 10

Să ajungî profesor nu e lucru ușor. Trebuie să studiezi mult, să-ți însușești multe cunoștințe legate de specialitatea pe care și-ai ales-o, pentru că după aceea să poți împărtăși aceste cunoștințe elevilor. Conștienți de răspunderea

noastră în fața marelui, în fața societății și în fața părinților, profesorii trebuie să aibă în vedere și aspectul didactic al muncii lor. În acest sens, trebuie să aibă în vedere și aspectul didactic al muncii lor. În acest sens, trebuie să aibă în vedere și aspectul didactic al muncii lor.

De ce pare desprețuit tot. Fusesse specialitatea lui? Să o lămurise, aceluia țară din cauza unei diferențe de număr. Pentru că numărul lucrurilor este mai mic decît zece și zece este mai mare decît patru. Predînd franceza, tot. Fusesse ar zece ore pe săptămîna, pe cînd, dacă ar preda geografía, ar avea numai patru ore. Și pentru că zece este mai mare decît patru, tot director Fusesse a preferat să preda

franceza — pentru care nu este calificat — iar orele de geografía să le repartizeze unor tineri absolvenți de școala medie — de asemenea necalificat.

Dacă secția de învățămînt și cultura raională ar controla mai îndeaproape situația școlii din Grădiștea, ar găsi aici și alte asemenea încurcături. Ar constata, de pildă, că profesorului de matematică și fizică i se dau ca ore suplimentare ore de desen. Și s-ar mira, poate că și noi, de faptul că direcția școlii o socotea pe tînăra absolventă de școala medie Maria Stoica atît de polispecialistă, încît i-a încredințat nu numai predarea geografiei la clasele a VI-a și a VII-a, dar și predarea fizicii la clasele a VI-a și a limbii romine la clasa a V-a.

...Nu mai facem nici un comentariu. Lăsăm secția să și facă datoria.

Pregătiri pentru sesiunile regionale ale „lecturilor pedagogice”

La „lecturile pedagogice” din anul 1956, cadrele didactice din regiunea Crișova s-au prezentat cu multe lucrări interesante și valoroase. Aceasta s-a datorat în primul rînd secției de învățămînt și cultură a regiunii cu pricepere acțiunea de studiere și popularizare a experienței înaintate.

Acum, în școlile regiunii se desfășoară noi sesiuni — care au început de altfel, încă de mult timp în vederea sesiunii din acest an.

Ca urmare a muncii susținute pe care a dus-o secția de învățămînt și cultură pentru mobilizarea cadrelor didactice la studierea problemelor predării, ale activităților educative etc., s-au înscris la sesiunea din acest an peste 200 de învățători și profesori, ca și oameni din afara învățămîntului. Secția le-a acordat mult ajutor prin consultațiile organizate în etapele de documentare, de stringere a materialului laptic și elaborare a lucrărilor. De asemenea, cu toate luările în timp măsurii în vederea selecționării lucrărilor și a organizației sesiunii regionale.

Pînă la 20 ianuarie, la secția de învățămînt și cultură a regiunii au sosit 50 de lucrări selecționate de către comisiile de specialitate de la raioane. La 25 ianuarie și-au început activitatea cele 7 comisii de specialitate de la regiune — și anume comisiile de limbă și literatură romină, de istorie, de matematică-fizică-chimie, de științe naturale-geografice, comisia pentru clasele I-IV, comisia de învățămînt preșcolar și comisia pentru probleme generale.

Aprecierea lucrărilor se face tînindu-se seama de fundamentarea lor științifică, de valoarea și interpretarea materialului laptic, de elementele noi ce le aduce lucrarea în domeniul respectiv, precum și de forma expunerii. Unele lucrări se restituie pentru a fi îmbunătățite pe baza observațiilor și indicațiilor date de recenzorii de specialitate.

Autorii lucrărilor ce urmează să fie prezentate la sesiunea regională, împreună cu recenzorii, întocmesc rezumatele acestor lucrări, rezumate care vor fi publicate într-o broșură, o dată cu programul sesiunii, pînă la 5 martie. În program se indică, de asemenea, ce lucrări vor fi susținute în plenară, precum și ce lucrări vor fi susținute în cele șase secții pe specialități ale sesiunii.

M. TIMOFTE

CESAR GODOY URRUTIA

vicepreședinte al F. I. S. E.

ÎN ȚARA NOASTRĂ

La invitația C.C. al Sindicatului Muncitorilor din învățământ și Cultură, ne-a vizitat țara timp de 10 zile învățătorul chilian Cesar Godoy Urrutia — vicepreședinte al F.I.S.E.

Oaspetele a vizitat Muzeul de artă al R.P.R., Biblioteca Academiei, Expoziția de artă populară, Muzeul Doftana, Palatul pionierilor, Clubul muncitorilor din învățământ din Capitală, școala elementară de 7 ani nr. 172 din cartierul muncitoresc Grivița Roșie, școala elementară de 7 ani nr. 14 și școala medie nr. 4 din Ploiești, Orașul Stalin și Sinaia, Combinatul poligrafic „Casa Științei”, șantier pentru construcția de locuințe muncitorești, întreprinderi și gospodării agricole colective.

În timpul acestei vizite Cesar Godoy Urrutia s-a întâlnit la Clubul sindicatului muncitorilor din învățământ și cultură din București cu cadre didactice din Capitală și cu activități al S.M.I.C. La această întâlnire tov. I. Nistor, președinte al S.M.I.C., a prezentat participarea despre personalitatea și activitatea progresistă a vicepreședintelui F.I.S.E., Cesar Godoy Urrutia, iar tov. Eliza Bogdan, vicepreședinta a C.C. al S.M.I.C., a expus probleme privind organizarea și dezvoltarea învățământului în R.P.R. A luat apoi cuvântul tov. Cesar Godoy Urrutia care a prezentat situația învățământului din Chile și din celelalte țări ale Americii Latine.

În America Latină, muncitorii împreună cu intelectualitatea progresistă luptă în prezent pentru lărgirea și democratizarea învățământului și ridicarea nivelului cultural al poporului. Viorbitorul a arătat că în țările Americii Latine există 70.000.000 de analfabeți. În Chile 300.000 de copii de vârstă școlară rămân în fiecare an neșcolarizați. Învățământul nu este accesibil decât unei minorități formate din reprezentanții claselor avute și are un pronunțat caracter clerical. În felul acesta rămâne în afara școlii un mare număr de copii. Așa se explică creșterea continuă a vagabondajului. Numai pe străzile orașului Santiago vagabondează 20.000 de

copii. Chiar și asupra celor care frecventează școala se resimte influența nefastă a comersurilor, cinematografului, radioului și presii capitaliste. În țara acestei situații educative, alături de forțele progresiste din America Latină, luptă pentru îmbunătățirea situației școlii. La cel de al VI-lea Congres al educatorilor din America, care a avut loc în luna ianuarie 1957 la Montevideo, mulți delegați au arătat că cele mai arzătoare probleme ale școlii din țările Americii Latine sunt democratizarea școlii, obligativitatea și gratuitatea învățământului primar, cuprinderea unui număr mai mare de tineri în învățământul mediu, precum și lichidarea analfabetismului.

Oaspetele a vorbit apoi cu admirație despre realizările înfăptuite în țările de democrație populară în toate domeniile, realizări pe care le-a cunoscut personal în călătoriile sale în aceste țări.

În numele învățătorilor și profesorilor din București, prof. Eliza Paveliu a mulțumit oaspetelui pentru expunerea făcută și l-a asigurată de simpatia și solidaritatea cadrelor didactice din țara noastră față de lupta pe care o duc educatorii din America Latină pentru pace și progres social.

Înainte de a părăsi țara noastră, Cesar Godoy Urrutia a vizitat C.C. al S.M.I.C., unde s-a întâlnit cu membrii prezidiului C.C. al S.M.I.C. Oaspetele s-a interesat de organizarea și dezvoltarea învățământului în R.P.R. A luat apoi cuvântul tov. Cesar Godoy Urrutia care a prezentat situația învățământului din Chile și din celelalte țări ale Americii Latine. În America Latină, muncitorii împreună cu intelectualitatea progresistă luptă în prezent pentru lărgirea și democratizarea învățământului și ridicarea nivelului cultural al poporului. Viorbitorul a arătat că în țările Americii Latine există 70.000.000 de analfabeți. În Chile 300.000 de copii de vârstă școlară rămân în fiecare an neșcolarizați. Învățământul nu este accesibil decât unei minorități formate din reprezentanții claselor avute și are un pronunțat caracter clerical. În felul acesta rămâne în afara școlii un mare număr de copii. Așa se explică creșterea continuă a vagabondajului. Numai pe străzile orașului Santiago vagabondează 20.000 de

INSEMNAŢI BIBLIOGRAFICE

A apărut „REVISTA DE PEDAGOGIE” nr. 1, 1958.

În cuprins:

- • • „Roadele unui an de activitate în domeniul științei pedagogice.”
- P. Murariu: Contribuția matematicii la realizarea învățământului politehnic.
- P. Pufan: Cîteva observații cu privire la posibilitățile de concretizare a noțiunilor de către preșcolarii.
- I. Dragu: P. C. Francez în fruntea luptei pentru o școală democratică.
- B. Popescu: Conferința Internațională de la Praga dedicată lui J. A. Komenský.
- G. Kovach: Procedee practice pentru predarea noțiunilor de cronologie în clasele V-VII.
- C. S.: Sedința consiliului științific al Institutului de științe pedagogice.
- • • Planul tematic al „Revistei de pedagogie” pe anul 1958.
- L. G.: Se pregătesc sesiunile regionale ale „Lecturilor pedagogice”.
- Simionca Izidor: Problema educației patrilice în discuția cadrelor didactice frunzete din raionul Huedin.
- Stefan Untu: Prima sesiune de comunicări metodice în învățământul profesional și tehnic.
- A. Coman: „Fiecare s-a aprins” de D. Alușă.

D. Salade: Colecția „In ajutorul părinților”.

I. G.: Noi lucrări pedagogice.

• • •

A apărut „GAZETA MATEMATICA ȘI FIZICĂ” seria A, nr. 12, decembrie 1957.

În cuprins:

- Gr. C. Moisil: Matematica în R.P.R. în anul de democrație populară.
- Al. Stoescu: Elemente de calcul pentru racheta și satelitul artificial.
- A. Ripanu: O proprietate a mișcării cardanice.
- E. Rusu: Aritmetica numerelor concrete.
- N. Vadim: Măsurarea vidului.
- • • Sedința Consiliului S.S.M.F. din 10 noiembrie 1957.
- • • Rezultatul concursului pentru lucrările de metodica matematicii și fizicii.
- E. Gergely: Sesiunea de jubileu din Szeged a Societății de matematică „Bolyai Janos” din R.P.U.
- C. Iacob: Colocul de mecatona fluidelor de la Krynica (Polonia).
- V. Dalmac: Fenomene cerești în luna februarie 1958.
- Tabla de materii a G.M.F. seria „A” pe anul 1957.
- Probleme rezolvate (Soluțiile problemelor 532).
- Probleme propuse.

ÎNVĂȚĂMÎNTUL PESTE MUNTALĂ

Citiva membri ai delegației de învățători și profesori din R. P. Bulgaria vizuți de desinatorul nostru Petre Stoescu. De la stînga la dreapta: Boian Petrou Boicev, inspector în Ministerul Învățămîntului și Culturii; Petrou Vitkovsky, inspector la secția de învățămînt și cultură a regiunii; și Gheorghe Dimitrov Fedin, directorul școlii de 7 ani din Ielbovo.

Seminarul internațional pentru învățămîntul politehnic

Conferința pentru învățămîntul politehnic care a avut loc în luna noiembrie la Bratislava a însemnat, fără îndoială, începutul unei noi etape în colaborarea dintre pedagogii țărilor socialiste pentru rezolvarea unor însemnate probleme teoretice și practice ale învățămîntului.

Conferința a arătat că învățămîntul politehnic este o preocupare comună a țărilor socialiste. Luînd cunoștință de problemele care se pun spre rezolvare școlilor și pedagogilor din fiecare țară socialistă, participanții la conferință au înțeles mai bine că realizarea învățămîntului politehnic este o problemă care îi privește pe toți și la rezolvarea căreia trebuie să lucreze împreună.

Prin comunicările făcute de delegații acestor țări, alt și prin rezoluția adoptată, conferința a luat caracterul unui adevărat congres internațional pentru învățămîntul politehnic.

Din discuții a rezultat limpede că educația în vîitor a tineretului din țările lagărului socialist este legată în momentul de față de dezvoltarea, întărirea și perfecționarea sistemului învățămîntului politehnic. Convinsi de acest adevăr și de necesitatea de a lucra împreună, delegații celor opt țări socialiste care au participat la Conferința de la Bratislava au convenit să nu se despartă înainte de a uni efortul lor spre a găsi formule și modalități de a lucra împreună pentru clarificarea problemelor teoretice și practice ale învățămîntului politehnic.

În acest scop, după conferința a avut loc, la Castelul Smolenice al Academiei de științe a Republicii Cehoslovacă, o constituire a reprezentanților din U.R.S.S. (acad. A. Kalenikov și A. Sibonov), R.P. Bulgaria (Ivan Pavlov și Dimitri Sredkov Kolev), R.P. Ungară (Bori István), R.D. Germană (H. Knobloch și H. Wolfram), R. Cehoslovacă (dr. Gustav Pavlovici, dr. Ludovic Bacoș și dr. Josef Trajer), R.P.F. Iugoslavav (Branko Janic), R.P. Polonă (Tadeusz Nowacki) și R.P. Română (Anghel Manolache).

Această constituire a fost subliniată ca un fapt important în domeniul politehnicului învățămîntului. S-a creat totodată și fiind începutul rezolvării sale, învățămîntul politehnic împlinindu-se, cum este și firesc, o serie de greutăți.

Problemele sale nu sînt încă suficient clarificate. De cea mai mare însemnătate pentru biruirea acestor greutăți este folosirea creatoare a experienței școlii sovietice, ca și cunoașterea reciprocă a experienței dobîndite în domeniul politehnicului în toate țările socialiste. Legătura strînsă și fructifică și sub acest aspect, între țările socialiste, între pedagogii specialiști în problemele învățămîntului politehnic va ajuta, de sigur, la obținerea unor noi și mari succese pe acest drum.

Pentru a traduce în fapt această necesitate a fost adoptată „Re-

zoluția grupului de inițiativă” (grup format din delegații care au participat la constituire). Rezoluția a prevăzut constituirea unei organizații internaționale pentru învățămîntul politehnic, denumită „Seminarul Internațional pentru învățămîntul politehnic”.

Scopul și sarcina acestui seminar, se spune în rezoluție, este schimbul sistematic de informații și de experiență în domeniul învățămîntului politehnic, prin sesiuni anuale ale seminarului cit și pe alte cîm (schimb de reviste, cărți, filme didactice etc.). Pentru asigurarea continuității, muncii la rezolvarea și pentru rezolvarea problemelor organizatorice și financiare va lua ființă un birou care să aibă sediul într-una din țările lagărului socialist.

S-a hotărît, de asemenea, ca sesiunile seminarului să se țină anual, pe rînd, în fiecare dintre țările amintite. În țara indicată pentru desăruarea seminarului se va constitui un comitet de organizare care va duce la îndeplinire toate sarcinile legate de organizarea seminarului: elaborarea programului, amănunțos pe 6 luni înainte a referatelor și comunicărilor, prelucrarea materialelor sesiunii, traducerea și publicarea acestora.

Rezoluția prevede ca prima sesiune a acestui seminar să aibă loc în Republica Cehoslovacă — la Praga — în începutul anului 1958 sau în începutul anului 1959.

Grupul de inițiativă s-a adresat ministrilor învățămîntului din țările socialiste solicitîndu-le să adere la Seminarul Internațional pentru învățămîntul politehnic și să stabilească Institutul pedagogic prin care să se asigure legătura cu seminarul.

Inițiativa aceasta a fost primită cu bucurie în țara noastră. La propunerea Ministerului Învățămîntului și Culturii, guvernul a aprobat această inițiativă și a hotărît aderarea R.P.R. la Seminarul Internațional pentru învățămîntul politehnic Institutul de științe pedagogice a primit sarcina să asigure legătura permanentă cu noua organizație internațională și să îndepinească obligațiile ce decurg din această sarcină.

Seminarul Internațional pentru învățămîntul politehnic constituie forma de organizare și instrumentul de acțiune pentru colaborarea pedagogilor din țările socialiste în vederea atingerii scopului comun: educarea multilaterală a tineretului. El va contribui la dezvoltarea învățămîntului în fiecare țară socialistă, la educarea comunistă a tineretului. Întîlnirile anuale pe care le va organiza pentru specialiștii în problemele învățămîntului politehnic, schimbările de reviste, cărți, filme, informații vor ajuta școlii și pedagogii să pășească mai sigur înainte pe drumul politehnicului învățămîntului.

Conf. univ. ANGHEL MANOLACHE

DE VORBĂ CU OASPEȚII BULGARI

Zilele acestea delegația de cadre didactice din învățămîntul superior, de cultură generală, profesional și tehnic din R.P. Bulgaria și-a continuat vizita în țara noastră. Oaspeții bulgari s-au interesat de aproape de sistemul de organizare a învățămîntului în R.P.R. și de activitatea cadrelor didactice. De asemenea, ei au împărtășit pedagogilor români aspecte din munca lor. Vizita a constituit un valoros schimb de experiență între pedagogii din cele două țări.

Am rugat pe citiva membri ai delegației — cadre didactice din învățămîntul de cultură generală — să ne vorbească despre unele probleme actuale ale învățămîntului din R.P. Bulgaria.

Politehizarea învățămîntului

— Deosebit de actuală și de importantă este desigur și în R.P. Bulgaria, ca și în țara noastră, problema politehnicizării învățămîntului.

— La noi — ne-a răspuns tov. DIMITROV HORIZONOV, directorul liceului din Patrie — învățămîntul politehnic s-a introdus relativ de scurt timp și a luat însă un mare avînt o dată cu trecerea în viață a sarcinilor trasate de C.C. al Partidului Comunist Bulgar și Guvernul R.P. Bulgaria prin hotărîrea cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală. Există în țară 14 școli experimentale pentru învățămîntul politehnic, care se află sub directă îndrumare a ministerului. Acestea au un plan de învățămînt diferit de planul de învățămînt al celorlalte școli. Elemente ale învățămîntului politehnic au fost introduse însă în toate școlile. În multe locuri s-au obținut succese frumoase, ca urmare a strădăniilor directorilor și cadrelor didactice. Multe școli care nu experimentează oficial învățămîntul politehnic au depășit școlile experimentale. Ministerul dă în această privință deplină libertate directorilor de școli de a organiza altele, lătur experimentale și orice alte forme de politehizare a învățămîntului.

La școala noastră — liceul din Patrie — există cabinete speciale pentru fizică, chimie, biologie etc. Dispunem nu numai de unelele și mașinile obișnuite, care se află în orice atelîer școlar, dar și de un tractor. Elevii învață să-l conducă și să aplice în practică cunoștințele lor de mecanică.

Pe lângă aceasta, elevii din clasele VIII-XI, pe clase și grupe, desăseară și practica în producție la stațiunea de mașini și tractoare, în gospodăria agricolă de stat și în întreprinderile industriale din localitate. Inginerii și maștrii din întreprinderile respective, care conduc practica elevilor, îi însoțesc în tainele diferitelor meserii. După terminarea practicii în producție mulți elevi s-au prezentat la examenele din întreprinderi și au devenit muncitori calificați. Aceasta nu înseamnă însă că se lîncește spre profesionalizare. Politehizarea este socotită la noi ca un element de cultură generală și e tratată ca atare. Nu este însă rău ca atunci cînd un elev a reușit să-și însușească

bine o meserie el să capete și atenșarea respectivă.

Ne interesează dacă în școlile din țara dvs. există vreo deosebire între lucrările practice pe care le efectuează fetele și acelea pe care le efectuează băieții.

— La noi nu există nici o deosebire de acest fel. Fetele fac aceleași lucrări ca și băieții. Cîl pentru anumite meserii cum ar fi — să zicăm — croșetoria, avem școli tehnice speciale. Noi punem însă un mare accent pe specificul economiei din regiunea în care se află școala. Se înfăptuiesc astfel și una din sarcinile principale ale școlii — formarea partidului și guvernului, care prevede dezvoltarea învățămîntului politehnic în strînsă legătură cu nevoile industriei locale.

Legătura între școală și întreprinderi

— Despre problema patronajului școlilor din orașe de către întreprinderile industriale, precum și a celor din mediul sătesc de către stațiunea de mașini și tractoare și hotărîrea egale de stat ne-a vorbit tov. GHEORGHIE DIMITROV FEDIN, învățător, directorul școlii de 7 ani din Ielbovo.

— Legătura dintre școală și întreprinderi are o mare importanță socială. La noi se țin periodic, la raion și la nivel central, sesiuni în care participă lucrători din învățămînt, activiști de partid și sindical, reprezentanți ai organelor puterii de stat. La aceste sesiuni se discută, sub diferite aspecte, toate problemele legate de activitatea școlii.

Pe lângă faptul că această legătură are o însemnată influență educativă, ea constituie pentru școli și un puternic sprijin material. De pildă, întreprinderile ajută învățămîntul în importanța acțiune de politehizare despre care va vorbim mai înainte cologul meu, profesorul Horizonov. Din cele 47 de școli ale raionului nostru, bunăoară, 32 au atelîere înzestrate de întreprinderile care le patronază. În majoritatea cazurilor lucrătorii din școli și întreprinderi sînt concretizați și prin contracte și planuri de muncă amănunțite.

Elevii școlilor învață învață pe mașinile-unelte ale S.M.T.-urilor cum se efectuează anumite munci agricole. A fost o mîndrie pentru noi cînd anul trecut, la demonstrația de la Mal, au defilat tractoarele conduse de elevi.

— Vorbești mai înainte de latura educativă...

— Așa vreau să dau un singur exemplu în legătură cu aceasta. Unitatea de pionieri de la școala la care sînt director este membră a gospodăriei agricole colective din comună. Pionierii îndeplinesc anumite munci în gospodărie, alături de colectivii și, primirea remunerată zilnic-muncă efectuată. Activitatea practică în gospodărie îl face să prindă dragoste pentru munca în colectiv, să-și dea seama de avantajele ei. De asemenea, această activitate face să crească spiritul lor de răspundere. Toate acestea ne ajută să obținem succese mari pe drumul educării viitorilor constructori ai societății socialiste.

să dezvoltăm munca de educare patrilică a tineretului școlar.

Pentru evitarea supraîncărcării

— Ce acțiuni se întreprind în țara dvs. — l-am întrebat pe tov. BOIAN PETROV BOICEV, inspector în Ministerul Învățămîntului și Culturii — pentru a se asigura evitarea supraîncărcării elevilor și cadrelor didactice?

— Supraîncărcarea constituie și la noi, ca și în țara dvs., o problemă, și ea este în discuție încă mai de mult. S-au analizat toate cauzele care o determină începînd de la programe și manuale și pînă la sarcinile școlare și extrășcolare pe care le primesc pedagogii și elevii. Ministerul a elaborat în acest sens noi programe, care sînt supuse prin presă dezbaterei cadrelor didactice. De asemenea, se studiază la minister îmbunătățirea muncii de elaborare a manualelor. Pînă acum, autorii care voiau să scrie manuale prezentau propunerile lor unei comisii — constituită în acest scop de Ministerul Învățămîntului și Culturii — care analiza aceste propuneri. Comisia alege o singură propunere, după care autorul sau colectivul de autori începe munca de elaborare sub directă îndrumare a consiliului metodico-științific al minister. În momentul de față, ministerul își propune să introducă concursul de manuale. Cea mai mare greutate se datorează păreri unor autori care cred că valoarea unui manual depinde de grosimea lui. Vom căuta ca noile manuale să fie cit mai bune și mai puțin voluminoase.

Sistemul de inspecție

— În încheierea discuției noastre am rugat pe tov. PETROV VITKOVSKY, inspector la secția de învățămînt și cultură a regiunii Plovdiv, să ne vorbească despre organizarea îndrumării și controlului asupra muncii școlilor.

— De curînd, în R.P. Bulgaria sistemul de inspecție a fost reorganizat. Munca profesorilor care predau la clasele VIII-XI este controlată și îndrumată acum numai de către inspectorii din minister. Inspectorii școlilor regionale de învățămînt și cultură pot controla munca unui profesor de aceeași specialitate dar nu pot face o apreciere oficială asupra acestui muncă. Aprecierea este făcută numai de inspectorul din minister și ea se exprimă printr-un proces-verbal și un calificativ. Inspectorii regionali controlează munca secțiilor de învățămînt și cultură raionale și a inspectorilor raionali. Inspectorii raionali controlează și îndrumă munca profesorilor care predă la clasele V-VII și a învățătoarelor.

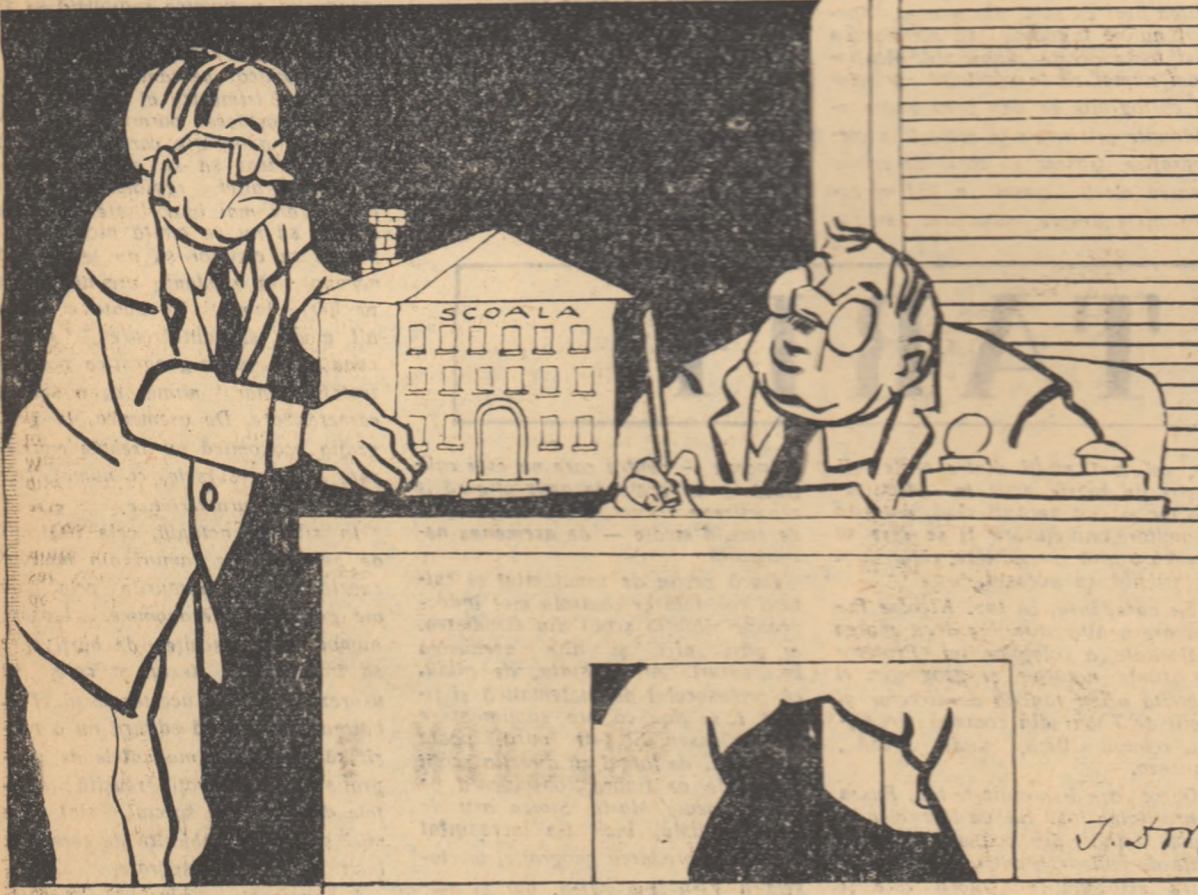
Ne-am desprîțit de oaspeții bulgari mulțumindu-le pentru interesantele informații asupra problemelor actuale ale învățămîntului din R.P. Bulgaria și l-am asigurată că schimbarea de experiență realizată pe această cale va fi, fără îndoială, folositoră învățătorilor și profesorilor din țara noastră.

AL I. VLADIMIR

În vizită la Sindicat

În ziua de 14 februarie a.c., tovarășii Boian Petrou Boicev și Gheorghe Dimitrov Fedin, membri ai delegației de învățători și profesori din R.P. Bulgaria au făcut o vizită la sediul C.C. al S.M.I.C. Cei doi oaspeți au fost primiți de către tov. I. Nistor, președintele C.C. al S.M.I.C., și Niky

Atanasie, vicepreședinte al C.C. al S.M.I.C. Oaspeții s-au interesat de organizarea sindicatului nostru și au relatat aspecte din activitatea organelor sindicale din instituțiile de învățămînt din Bulgaria.

INSPECTORUL: — Ce-i asta, frîțele? Măi! Ai adus școala aici? PROFESORUL: — Păi, măcar să vedeli cum arată!

(Desen de I. DORU)

BIAȚA GĂINĂ

FLORENTIN PIȚIGOI era un om chibzuit. Și mai avea o însușire. Era tenor. De cînd o deveni îndrăgitor, ambele însușiri i-au fost de mare folos. Cînd avea Florentin Pițigoi oră de muzică, modulățile glasului lui de tenor se legănau prin toate sălile școlii. Se opreau oamăni în uliță să-l asculte. Și cine era solistul corului din sat? Cînd începea Florentin Pițigoi:

„N-am venit la voi la șură, Ano, Iugojano...”

oftau toate fetele satului de îndușărare.

Cît despre chibzuință, fetele satului oftau și mai avun. Căci rar o am lîndră alii de gospodărar a Florentin Pițigoi. Din îndemnăzînia de instalare și din primele chenzine și-a luat mobilă în rate, radio și un rînd nou de haine. Ba, ascultînd sfatul celor încintați de vocea lui, și-a cumpărat, pentru a avea oară proaspete — de bătut crude — și o găină, Oudtoare.

De aci i-s-a tros însă. De fapt, nu atât lui Florentin Pițigoi, cît bietei găini. Și nu direct. Dar a fost un concurs de împrejurări tragice. Mai întii a fost un lucru mărunț. Florentin Pițigoi, avînd un interes la oraș — trebuia omul să-și facă radiografiile la o mîșea — a depus

o scurtă cerere la secția raională de învățămînt: două zile de concediu. Radiografiile și drumul. Pe urmă a renunțat la concediu. A fost la oraș în-ur-o zi liberă. Așa că nu s-a interesat de cerere, n-a luat-o, n-a dus-o directorului, n-a lipsit de la ora — nimic.

La chenzină însă — două zile de lăudă reînșurat. Mare lucru nu-i, dar pentru un om chibzuit ca Florentin Pițigoi, cu toată leala chibzoinșă la ban, chestiunea deranja. Înnoți de director, care se minuna și ei, Florentin Pițigoi se duse la secție, să lămurească. Dădu de un inspector nervos: „Flecuri! Ai cerere? Mă! Nu mă interesează! Scrie!”

Cu greu, dar se resemnă. Mai tăie din taină de porumb al găinii. Să mă cușulească și ea prin curte. Și găina, înflegătoare, a continuat să-i ouă.

Curînd însă, la o altă chenzină, se pomeni iar dîmuit: cîcă pentru bilete la un festival raional al cooperăției.

— N-am fost și nici nu mă ducl — se frînse la o notă înaltă vocea lui curată de tenor. La secție însă de data aceasta era un alt inspector. Unul convîngător. Îl vorbi de necesitatea justei folosiri a timpului liber, de utilitatea ridicării nivelului

cultural, de importanța cooperăției. Florentin Pițigoi se resemnă iar. La festival nu se duse, dar mai tăie un pic din porța găinii. La găina, nu înflegătoare.

Dacă s-ar fi sfîrșit aici! Dar chenzinele veneau tot scurrate. Nu cu mult, dar permanent. Pentru o nouă pereche de bilete de festival, pentru absența la o sedință la secția raională, drept „col-păun” pentru o bicicletă necesară secției...

— Pînă cînd, la o zi de chenzină, brusc, aceasta nu mai veni de loc. Și nu numai pentru Florentin Pițigoi. Pentru toată școala. Fu ca într-o zi capricioasă de primăvară trînz: întii se înnoarează, picură, curcă ore întregi cîte un oic și, dintr-o dată, se porneste o ploaie cu căbucii lar răspunsul secției — senin ca cerul după o asemenea ploaie: — Am întîrziat puțin cu stătele...

De aci se precipită evenimentele. A fost luptă mare, Florentin Pițigoi și alții, cu directorul în frunte, atarac. La secția de învățămînt, De la secția de învățămînt la cea financiară. De la secția financiară la cea de învățămînt. Uși trînlite, pumni în mîcșă, nervi...

Găina, săraca, se ouă înainte, Florentin Pițigoi mai trecea pe acasă, mai bea un ou să-și dreagă vocea și

o lău de la capăt. Și într-un iureș final, cu tot colectivul școlii, reuși în sfîrșit să pornească pe drumul victoriei. Evenimentele, cum am spus, se precipită. Pe lîngă chenzina buclușoasă, care ieși, în sfîrșit, țesura la țesută și istoriile neplăcute cu respinșe, țesură de secție și inspectorii — și cel nervos și cel convîngător — ieși în sfîrșit și Florentin Pițigoi de la casierie, cu banii în buzunar.

Primul gînd — la găina cea înflegătoare. Primul drum — după un sic de porumb. Un munte de boabe veni la găina lui Florentin Pițigoi. Dar — ah, cuprincite asta! — tocmai acum, cînd găina avea mîncare din plin, ea începu, nefețică, să se ouă mai rar. De unde înainte, chiar iar, îi oferea lui Florentin Pițigoi cel puțin trei ouă pe săptămîna, începî să se ouă doar de două ori în acest interou.

Florentin Pițigoi nu spuse nimic în prima săptămîna. Tăcu și în a doua. Și în a treia. Dar în cea de a patra săptămîna, răscălit în cele mai negre amintiri, se năspusti îngurat la biața găinii:

— Si tu lăi lacl rețineri?!? — strigă el exasperat, cu frumoașă voce de tenor. Și îi suclă gîul, Pentru că era o biață găină...

VALENTIN SAPUNA